

profesorji ne smejo pozabiti, da so kr. uradniki, ki so prisegli državni oblasti pokorščino. V teh opominih se je med vrsticami lahko čitalo, da je nahujskal dijake kak profesor. Bil sem uverjen, da me je ovadil ravnatelj bratu kancelarju v privatnem pismu za krivca, in ta moja misel se je kmalu potrdila. Ko nas pozove kr. sodišče predse, sem mu povedal vso resnico. Zatrdil sem odločno, da o demonstraciji proti črno-žolti zastavi ne more biti govora, kajti dijaki niso ostali zunaj radi nje, nego zato, ker poleg nje ni bilo narodne. Kriv pa nisem jaz, kakor misli vlada, nego tisti, ki je dal prirediti sobo brez narodne zastave, namreč ravnatelj. Sodna preiskava se zvrši brez kazni za dijake. Moja izjava pred sodiščem pa se izroči gimnazijski direkciji!!! Mažuranič skliče učiteljski zbor in mu oznani zdaj očitno, da dijakov ni nahujskal nihče drug nego jaz. Dokazal je to svojo lažno trditev z raznimi glupimi frazami in sumnjami. Tožba njegova se spiše, pod njo pa se podpiše ne le sam tožnik, ampak tudi učiteljski zbor. Podpis mojih kolegov ni mogel pomeniti nič drugega, nego da so oni ali sotožniki Mažuraničevi ali pa vsaj priče, da smatrajo njegovo ovado za resnično. Kako so se vedli o tej priliki predragi moji dalmatinski pobratimi? Ljubić mi je odkrito priznal, da igra učiteljski zbor v tej aferi jako žalostno in sramotno vlogo. On se je podpisal, ker bi ga bil sicer ravnatelj kruto preganjal in ga lahko tudi strmoglavil po bratu kancelarju. Tudi Bakotić se je silno sramoval, Kazali pa je stopil zdaj ostentativno na Mažuraničevo stran. Bil je suplent in človek slabih pozitivnih vednosti. Hotel se je vladi prilizniti, da bi ga potrdila za profesorja brez izpitov.

(Dalje prihodnjič.)

Večer na morju.

„Nina mia son' barcarolo . . .“
v tiho noč zveni,
tu smo z našo dobro voljo,
kje si, ljuba ti?

Ah, da bila bi pri meni,
na morjé bi šla,
po vodáh morjá zelenih
s čolnom švigala . . .

V dalji tam morjá megleni
bi se vstavila
in v ljubezni si ognjeni
bajke pravila . . .

— Nina mia son' barcarolo —
več se ne glasi,
kam smo deli dobro voljo,
kje si ljuba ti?

Petruška.